

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

""ஐயெலலிதா எந்த நோக்கத்திற்காகக் கதை சுவை திருந்தாலும், சங்கரராமன் எந்த நோக்கத்துக்காக ஐயெநே திரை அம்பலப்படுத்தியிருந்தாலும் அதன் விளைவு பார்ப்பன எதிர்ப்பாளர்கள்க்கும், பகுத்தறிவாளர்கள்க்கும் சாதகமாக அமையத் திருக்கிறதா இல்லையா? இதற்கு மலே இதனைத் துருவி ஆராய்வதால் நமக்கென்ன பயன்?" என்ற கேள்வி எழலாம்.

ஓரளவிற்கு, ஓரளவிற்கு மட்டுமே இந்தப் பார்வை சரியானது. ஆளும் வர்க்கத்தின் சரேந்த இரு நபர்களிடையே தோன்றும் முரண்பாடுகள்க்குக் காரணமான திரைமற்றவை இரகசியங்களையே நாம் அறிவது சாத்தியமில்லை என்ற எதார்த்த நிலையின் காரணமாக, வேறு வழியின்றி வேண்டாமானால் நாம் இந்த முடிவுக்கு வரலாம்.

ஆனால் ஐயெலலிதாவின் நேர்மையற்றும் நடுநிலை குறித்து உருவாக்கப்படும் பிரமையானதைத் தகர்க்க வேண்டாமானால், சங்கரமடம் என்ற பார்ப்பனக் கோட்டையைத் தகர்ப்பதை நோக்கி மக்களையே நாம் அணிதிரட்ட வேண்டாமானால், இந்த "ஆச்சரியப்படத்தக்க" நிகழ்வு எப்பிசு சாத்தியமானது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்வது அவசியம்.

சங்கரமடம் எனும் ஆளும் வர்க்கத்தின் ஆன்மீக அடியாட்டையையே சாதிரி தியாகவும் வர்க்க ரீதியாகவும் ஓடக்கூடும் மக்கள் தமது சொந்தப் போராட்டத்தின் மீலம் நிரம்பலமாகியிருக்க வேண்டும். அதைச் செய்வதற்குத் தேவையான விழிப்புணர்ச்சியோ, அரசியல் ரீதியான உந்துதலோ ஊட்டப்படாத மக்கள் திரளின் மடியில் "யாரோ" அடித்த கல்லால் இந்தக் கனி விழுந்திருக்கிறது.

சங்கரமடத்தின் ஊழல்கள் நாளுக்கொன்றாய் ஊர்வலம் வந்தபோதும் ஓரே ஓர் கல் கட்ட சங்கரமடத்தின் மீது மக்களால் எறியப்பட்டவில்லை. ஜயெலட்சுமி விவகாரம் போலவே ஜயெநீதிரன் விவகாரமும் டீக்கடை அரட்டைக்குகந்த நொறுக்குத் தீனியாகவும், பரபரப்பு இத்தழித்திற்கு அபித்த பரிசாகவும் மாறி வருகிறது.

ஜயெலட்சுமி விவகாரத்திலாவது "பாதிக்கப்பட்ட' போலீசு அதிகாரிகள் சார்பில் யாரும் உண்ணாவிரதமோ, ஆர்ப்பாட்டமோ நடத்தவில்லை. ஆனால் "பாதிக்கப்பட்ட' ஜயெநீதிரருக்கு ஆதரவாக ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது ஆர்.எஸ்.எஸ். அதையும் மவுனமாக வடிகக்கை பார்த்தபடியே நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது தமிழ்ச் சமூகம்.

அமெரிக்க ஜனாதிபதியையே கண்ணடில் ஏற்றிய மோனிகா லவினின்ஸ்கியின் குற்றச்சாட்டும், லட்சக்கணக்கான டன் காகிதத்தையும் ஆயிரக்கணக்கான மணிநேர தொலகை காட்சி நேரத்தையும் விழுங்கிச் செறித்த பிறகு, அதையே அமெரிக்க "ஜனநாயகத்திற்குச் செறிவூட்டப்பட்ட அபியுரமாக மாற்றித் தந்தது. ""அதிபராகவே இருந்தாலும் அமெரிக்க ஜனநாயகத்தில் சமம்தான்" என்ற பொய்யான பொதுக்கருத்தை அந்தப் பரபரப்பின் முடிவில் அறவட சயெது கொண்டது அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கம்.

ஜயெநீதிரன் கதை விவகாரம் இந்திய ஜனநாயகம் குறித்த புதியதோர் மாயையை உருவாக்கப் போதுமானதில்லையெனினும் ஜயெலலிதாவின் துணிச்சல் குறித்த மாயையை இது மக்கள் மத்தியில் மலையும் வலுப்படுத்தியிருக்கிறது. "பார்ப்பன ஜயெலலிதா" என்ற மதிப்பீட்டின் மீதான நம்பிக்கையைப் பலவீனப்படுத்தியுமிருக்கிறது.

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

""நான் ஒரு பாப் பாத் திதான்"" என்று சட்டமன்றத்திலேயே அறிவித்துக் கொண்ட ஜெயலலிதா, சங்கரமடத்துடனும் பார்ப்பனப் பாசிசக் கும்பலுடனும் மிகவும் நெருக்கமாக இருந்து மதமாற்றத் தடை, கிடா வடெட்டத் தடை, அன்னதானம் எனப் "பெரியவாளின்" மனதிற்குக் கந்த நடவடிக் கைகளை அவாளே ஆச்சரியப்படும்படியான வகைத்தில் செய்து காட்டிய ஜெயலலிதா அந்தப் பெரிய"வாளையே" கதைச் செய்ய உத்தரவிட்டது எப்படி?

இந்தக் களேவிக் கான விடையும்தான், ஜெயலலிதாவின் துணிச்சல் அல்லது பிபிவாதம் என்றழைக்கப்படும் குணாதிசயத்திற்கான விளக்கமும் பிரிக்க முடியாதபடி பிணைந்துள்ளன. இதனைப் புரிந்து கொள்வதன் மூலம்தான் இந்தச் "சாகச" நடவடிக் கையின் அரசியல் பயனை ஜெயலலிதா அறவடவை செய்து கொண்டுவந்த விடாமல் தடுக்க இயலும்.

ஆளும் வர்க்கத்தின் இரு பிரிவினரிடையே அல்லது இரு நபர்களிடையே மூரண்பாடும் மோதலும் தோன்றுவது நாம் இதுவரை கண்டிராத அதிசயமல்ல. கண்முன்னே நாம் காணும் அம்பானி சகோதரர்களின் சொத்துத் தகராறு, இதற்கு முன் நிகழ்ந்த அம்பானிவாடியா மோதல், ஆளும் வர்க்கக் கட்சிகளான பா.ஜனதா காங்கிரசுக்கிடையிலான மோதல், "கட்டுப்பாட்டுக்குப் பெயர் போன" பாசிசக் கட்சியான பா.ஜனதாவிற்குள்ளேயே நாம் காணும் மோதல்கள், சமீபத்திய உமாபாரதி விவகாரம் இவையெல்லாம் சில சான்றுகள்.

முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினரிடையே நிலவும் போட்டி மற்றும் பகைமையின் உருத்திரிந்த வடிவங்கள் இவை. ""பிரபலமான பார்ப்பன மடாதிபதி ஒருவரைக் கதைச் செய்யுமாறு ஒரு பாப் பாத் தியே எங்ஙனம் உத்தரவிட்டிருக்க இயலும்?" என்று ஜெயலலிதாவின் சாதியப் பரிமாணத்தை மட்டும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் வரை இந்தப் புதிருக்கு விடை காண முடியாது.

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

ஜயெலலிதாவால் தலமை தாங்கப்பட்டும் அ.இ.அ.தி.மு.க. ஒரு ஆளும் வர்க்கக் கட்சி என்பதை விளக்கத் தவேயில்லை; ஆனால் அது "ஆளும் வர்க்கங்களின் அறிவுபரவமான பிரதிநிதிகள்" என்ற பொருளில் பொருந்திவரும் காங்கிரசு, பா.ஜனதா, ஜனதா போன்ற கட்சிகளையொத்த ஆளும் வர்க்கக் கட்சியல்ல. ஆளும் வர்க்கங்களின் நலனையே மக்கள் நலனாகச் சித்தரிக்கும் கொள்கைகளோ, திட்டமோ, திசைவழியோ தவேபப்படாத போனபார்ட்டிஸ்ட் கட்சி.

""நாய் என்றால் வால் இருக்க வேண்டும். கட்சி என்றால் கொள்கை தவே" என்ற சம்பிரதாயத்தையொட்டி எம்.ஜி.ஆரால் உருவாக்கப்பட்ட அண்ணாயிசம், போனபார்ட்டிசத்தின் தமிழ் வடிவம். இன்று "புரட்சித் தலைவியே கட்சி, அவரது புகழே கொள்கை, அவரது வாய்மொழியே சட்டம்" என்று மறைபடி கொள்கை மலேம்துலகம் பெற்றிருக்கிறது.

""எங்கள் கட்சியில் புரட்சித் தலைவி மட்டுமே ஒன்று, நாங்களெல்லாம் பச்சியம்" என்று பச்சியங்களே பிரகடனம் செய்வதும், தன்னிடமிருந்து விலகியவர்களை "உதிர்ந்த ரோமங்கள்" என்று புரட்சித் தலைவி வருணிப்பதும், உதிராமல் எஞ்சியிருக்கும் ரோமங்களே அதை ஆமோதிப்பதும் நாமறிந்த உண்மைகள்.

இத்தகைய "ஜனநாயகபரவமான" ஒரு கட்சி, இந்திய நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் அங்கமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பது அ.தி.மு.க.வின்கீ ரழிவுக்கல்ல இந்த முதலாளித்துவ நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் கீ ரழிவுக்கு ஒரு சான்று.

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

ஆம்! போனபார்ட்டிசம் எனப் பது முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் சீ ரழிந்த வடிவங்களில் ஒன்று. கொள்கைகள், லட்சியங்கள் போன்ற புனித மலோடகையையெல்லாம் களநத்துவிட்டு "மக்களுக்கு கவர்ச்சிவாதம், தமக்கு அரசு சன்மானங்களை அதிவகேமாகப் பொறுக்கித் தின்னும் பிழைப்புவாதம்" என்ற இரண்டு அம்சத் திட்டத்தையே வாளாகவும் கடியமாகவும் ஏந்திக் களத்திலிறங்கும் "போனபார்ட்டிசம்"கள் ஒரு வகையில் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் "புனித" மரபை மீ றும் "கலகக்காரர்கள்"!

ஆளும் வர்க்கச் சவேதான இவர்களுடைய நோக்கம் என்றாலும், அத்தகைய சவேயை நேர்மையாகவும் இலட்சிய நோக்குடனும் (காமராஜ், ராஜாஜி போல) செய்ய மறுத்து ஆளும் வர்க்கத்திடமே சவேகைக் கட்டணம் வசூலிப்பவர்கள். ஆளும் வர்க்க அரசியலின் அங்கீ கரிக்கப்பட்ட வரம்புகளும் மரபுகளும் தமது தனிப்பட்ட நலனுடன் மூரண்படும்போது அவற்றை மீ றவும், இழிவுபடுத்தவும், ஏளனம் செய்யவும் துணிபவர்கள். இத்தகைய நடவடிக்கைகளின் விளைவாக எல்லா வர்க்கங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட, மலோனதொரு அரசியல் சக்தியைப் போன்ற தோற்றத்தை அவ்வப்போது மக்களிடையே உருவாக வல்லவர்கள்.

இனி, ஜயெலலிதாவிடம் திரும்புவோம். ஜயெலலிதா என்ற தனிநபரின் துணிவு அல்லது பிபிவாதம் என்று வுருணிக்கப்படும் தனிப்பட்ட இயல்பு, "போனபார்ட்டிசம்" என்றழைக்கப்படும் இழிந்த ஆளும் வர்க்க அரசியல் வடிவத்தின் மலமாகத்தான் அரசியல் அர்த்தம் பெறுகிறது.

அதாவது "ஜெ'வின் இந்தத் தனிப்பட்ட குணாதிசயமானது, தன்னபை

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

போற்றத்தக்கதாகக் கருதும் ஒரு கட்சியையும், அங்கீகரிக்கத்தக்கதாகக் கருதும் ஒரு சமீகத்தையும், சகித்துக் கொள்ளத்தக்கதாகக் கருதும் ஆளும் வர்க்கத்தையும், நிறைவேற்றத்தக்கதாகக் கருதும் அரசு எந்திரத்தையும் பெற்றிராவிட்டால் அது அரசியல் நடவடிக் கையாக மாறமுடியாது என்று பொருள் .

போனபார்ட்டிசம் என்ற சொற்றொடரின் பொருளை விளங்கிக் கொள்வதற்கு வாசகர்களுக்கு உதவும் பொருட்டுத் தான் மறேக்ரிய விளக்கத்தை எழுத நேர்ந்தது. இத்தகைய விளக்கத்தினை அவசியமற்றதாகக் கும் விதத்தில் தன்னையெழுப்புவோலியனுடன் ஒப்பிட்டுக் கொண்ட லயி போனபார்ட்டிற் குச் சற்றும் குறையாத விதத்தில் "தன்னுடைய நினையாற்றல் நெப்போலியனுக்கு இணையானது" என்ற இரகசியத்தை சமீ பத்தில் தான் தமது விசுவாசிகளுக்கு வளெிச்சமாக் கியிருக்கிறார் ஜெயலலிதா.

தன்னுடைய சொந்தச் சாதியினரின் தலமைபைப் பீடத்துடைய புனிதத்தைக் களேவிக் குள்ளாக் கும் விதத்தில் "ஜெ" மறேக் கொண்டிருக் கும் "கலகத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், தனது சொந்த வர்க்கத்தின் அரசியல் நிறுவனங்களுக்கு "எதிராகவும்", மரபு எனும் சாம் பிராணிப் புகையால் பாதுகாக்கப்படும் அவற்றின் "புனிதத்திற்கு" எதிராகவும் இதுகாறும் "ஜெ" என்ற போனபார்ட்டி நடத்திவந்துள்ள கலகங்களை ஒரு பறவையைப் பார்வையாவது பர்க்க வேண்டும் .

சமீ பத்திய ஆளுநர் நியமன விவகாரத்திலிருந்து துவங்குவோம். மாநில முதல்வராகக் கலந்தாலோசனையை செய்வதென்ற "மரபை" மைய அரசு மீ நியப்போது தன்னுடைய எதிர்ப்பை "மரபு வழியில்" அவர் பதிவு செய்வதில்லை. சிவராஜ் பாடீ லின் தொலைபேசி உரையாடலைப் பதிவு செய்தார்; ஒரு மரபு மீ றலுக்கு இன்னொரு மரபு மீ றல் மலம்

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

பதிலடி கொடுத்துத் தார். பிறகு இரகசியக் காப்பு எனும் "மிகப்புனிதமான மரபையே நயாண்டி செய்யும் விதத்தில் அந்த உரையாடலை அப்படியே வளியிட்டு, தன்னுடன் தொலைபேசியில் "காதும் காதும் வதைத்தாற் போல்" பேசியதாக நம்பிக் கொண்டிருக்கும் எல்லா ஆளும் வர்க்கக் கனவான்களுக்கும் திகிலூட்டினார்.

ஜெயேந்திரருக்கு ஆதரவாகத் தொலைபேசியில் பேசுவிரும்பிய ராஜசேகர் ரெட்டியின் கருத்தை அவர் தொண்டைக்குழியில் வதைத்தே தணிக்கை செய்தார்.

தொலைக்காட்சிப் பட்டியில் தன்னை மடக்கி மதிப்பிழக்கச் செய்த பிரபல பத்திரிகையாளர் கரண் தாப்பரை காமராவின முன்னிலையிலேயே கணக்குத் தீர்த்தார். "உங்களையே சந்தித்ததில் மகிழ்ச்சி" என்று பட்டியின் முடிவில் அவர் கிறிய உபசார வார்த்தையை மறுத்து "எனக்கு மகிழ்ச்சியில்லை" என்று கிறியதன் மூலம் பழம் பெருமையினை விக் டோரிய மரபைத் தகர்த்தார்; "ஆங்கிலத்தில் பேசுவதால் என்னைச் சீ மாட்டி என்று 'மலிவாக' எடை போட்டாயோ?" என்று கரண் தாப்பருக்கு சீட்டு வதைத் துடன் ஆங்கில அறிவு ஜீ விப் பத்திரிகையாளர்கள் அனைவருக்கும் பீ தியூட்டினார்.

அநாமதேயங்களான தனது அமைச்சர்கள் மீதும், ஐ.ஏ.எஸ். ஐ.பி.எஸ். பதித்த அதிகார வர்க்கத்தின் மீதும் பாரபட்சமின்றி நிலையாமதைத் தத்துவத்தைத் திணித்ததன் மூலம், அப்பதவிகளுக்குரிய கவரவத்தை நிரந்தரமாகப் பிடுங்கி, தனது சொந்த ஆகிராதியை மலேமும் உப்புவதைக்குக் கொண்டார். முதலாளித்துவ ஜனநாயக அமைப்பைப் பாதுகாக்கும் "இலட்சிய வடிகை" கொண்ட சில அதிகாரிகளிடமிருந்தும் அதை உறிஞ்சி, தன்னுடைய பதவியைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும் கவலை மட்டுமே அவர்களிடம் எஞ்சியிருக்குமாறு பார்த்துக் கொண்டார்.

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

நீ தித்துறையின் கவரவம் மற்றும் சர்வ வல்லமையைக் குறித்த தப்பிண்ணங்களதைத் தகர்க்கும் விதத்தில் உயர்நீதி மன்றத்தின் சந்நிதானத்திலேயே தனது மகளிரணியை டான்ஸ் ஆடச் செய்தார். நீதிபதிகளின் முகத்துக்கு முன்னால் சட்டக்கேஸ்களையும் மதுக்குப்புப் பின்னால் உளவாத்துறையையும் ஓரே நேரத்தில் ஏவிவிட்டு அவர்களதை ஊசலாட வதைத் தார். சக்கர நாற்காலியில் தோழியை அமர்த்தி சட்டத்தின் சந்துகளில் உலாவரச் செய்தார். "நீதியின் எல்லையை ஆளும் வர்க்கத்தின் மனச்சாட்சியில் மூடிவடிகிறது" என்ற உண்மையை உச்சநீதி மன்றத்தின் வாயாலேயே (டான்சி வழக்கில்) ஒப்புக் கொள்ள வதைத் தார்.

பீகாரின் கண்காணாத கிராமங்களில் நடப்பெறுவதாகத் தமிழகம் களேவிப்பட்டிருக்கும் வாகுச்சாவடிக் கைப்பற்றலை, சின்னை மாநகரத்தில் தொலைக்காட்சிக் காமரொக்களின் முன்னிலையே நடத்திக் காட்டினார். "ஓட்டுப் போட விரும்பும் மக்கள் கட்ட தங்களது ஜனநாயக உரிமையை நிலைநாட்டிக் கொள்ள ஆயுதமேந்தியாக வேண்டும்" என்ற உண்மையை, புரட்சியாளர்களே பொறுமையுடைய வகையில் மக்களுக்கு உணர்த்திக் காட்டினார். காந்தி, நேரு, அண்ணாவின் வரிசையில் தசியத் தலைவராகி மறைய விரும்பும் கலஞரையும், மபிந்தாலும் சட்டமன்றத்துக்குள்ளேயே மபிய விரும்பும் அவரது கட்சியினரையும் சாதனா குளத்தில் தரேதல் புறக்கணிப்பை நோக்கி நெட்டித் தள்ளினார்.

லாப வேட்டை எனும் தன்னுடைய இழந்த நோக்கத்தை மறைத்துக் கொள்வதற்கு முதலாளி வர்க்கம் பயன்படுத்தும் சொற்றொடர்களான "தசேநலன், தொழில் முன்னேற்றம், பொருளாதார வளர்ச்சி, வலையை வாய்ப்பு" போன்ற மகேகப் சாதனங்களால் புரட்சித் தலையியை எந்த முதலாளியும் ஏமாற்ற முடிந்ததில்லை. "ராயனுக்கு உரியது ராயனுக்கு" என்ற தனது சட்டத்தின் முன், பன்னாட்டு முதலாளிகள் முதல் பிளாஸ்டிக் வியாபாரிகள் வரை அனைவரும் சமமே என்பதை அவர் நிரூபித் தவண்ணமிருக்கிறார். தாங்களே உருவாக்கிய முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் எனும் மாயைக்கு ஆட்பட்டு சில முதலாளிகள் லஞ்ச ஊழலை எதிர்த்துப் "பிதற்றும்" தருணங்களிலும், அவர்களதைத் தடுத்தாட்கொண்டு "ரொக்கப்பட்டவாடாவதைத் தவிர்த்த உன்னத உறவதொவும் நமக்கிடையே இல்லை" என்ற உண்மையை அவர்களுக்குப் புரியும் விதத்தில் உணர்த்தியிருக்கிறார்.

உயர்குடி மக்களின் விருந்துகளிலும் தனிப்பட்ட சந்திப்புகளிலும் வழக்கமாக அங்கீகரிக்கப்படும் "மனை மக்களின் சில்லறைத் தனங்களை" அவர் சந்திக்கும் இழுத்திருக்கிறார். "கவர்னர் முதல்வரின் கையைப் பிடித்து இழுத்தார்" என்ற குற்றச் சாட்டை மறுக்கவும் முடியாமல் மழுப்பவும் முடியாமல் சன்னாரெட்டியை மக்காட்போட்டு ஓடச் செய்தார்.

காவிரிப் பிரச்சினையைக் காக முதல்வர் பதவியிலிருந்து தபடியே உண்ணாவிரதமிருந்து தன் மஹம் மத்திய மாநில அரசுக்களாக கிடையிலான முரண்பாடுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் சட்டப்பிரவமான மற்றும் மரபு வழிப்பட்ட வழிமுறைகளைக் களேவிக் குள்ளாக்கி ஆளும் வர்க்கத்தையே கைபிசைந்து நிற்கச் செய்தார். இன்னொருபுறம் இரண்டு லட்சம் அரசு ஊழியர்களை ஒரே நாளில் வேலைநீக்கம் செய்ததன் மஹம் இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தையே எழுந்து நின்று கைதட்டவும் வைத்தார்.

ஒரே நேரத்தில் ஆசை நாயகியாகவும் அபாயகரமான நோயாகவும், உறுதியான அடியாளாகவும் உடனே ஒழித்துக் கட்ட வேண்டிய தலைவலியாகவும் தோற்றம் காட்டி ஆளும் வர்க்கத்தையே தோன்றிவருக்குள்ளாகும் அரசியல்வாதிகளின் வரிசையில் ஜெயலலிதா முதலிடம் பிடிக்கிறார். நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தை உள்ளிருந்து கருவறுப்பதையே தமது நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கும் பாரதிய ஜனதா கும்பல், இந்த "ஜனநாயக" அமைப்புமுறைக்கு அவ்வப்போது காட்டும் போலிப் பணிவு, மரியாதை என்பன போன்ற சலுகைகளைக் கட்டிப் பூரட்சித் தலைவி எப்போதும் காட்டியதில்லை. நாயிடம் விளக்குக் கம்பம் பறக்கட்டிய மரியாதைக்கு அதிகமான எதையும் இந்த நாடாளுமன்ற அமைப்பு முறை பூரட்சித் தலைவியிடமிருந்து இதுகாறும் பற்றதில்லை.

இந்தக் கலகங்கள், அவமதிப்புகள் மற்றும் மரபு மீறல்கள் எவையும் ஆளும் வர்க்கத்தின் நலனையே களேவிக் குள்ளாக்குபவையல்ல. சொல்லப்போனால், மிதவாதப் பசுப்பல்களின்றித் தீவிரமாகவும், அலங்கார ஜோடன்களின்றி

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

அம் மணமாகவும் ஆளும் வர்க்கத்தின் வடே்கயையையும் மூரண்பாடங்களையும் அம்பலமாக்குகின்றன ஜயெலலிதாவின நடவடிக் கைகள்.

தன்னுடைய கட்சியின் சமீப அபித்தளமாக விளங்கும் அரசியல் ரீதியில் பின்தங்கிய விவசாயிகளும், உதிரி வர்க்கத்தினரும் தன்னிடம் காட்டும் பணிவதை, அமைச்சர்கள் காட்டும் நன்றிக் கடனதை, இந்தத் தசேமதேன்னிடம் காட்ட வணேட்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கிறார். ஒரு போனபார்ட் என்ற முறையில் தன்னுடைய இந்த எதிர்ப்பார்ப்பிலிருந்து அவர் யாருக்கும் விலக்களிக்கவில்லை ஜெகத்குரு உட்பட.

ஜயெநேதிரன் கதைதின் காரணமாக "ஜயெலலிதா ஒரு பார்ப்பன பாசிஸ்டு" என்ற நமது மதிப்பீடு மாறிவிடவில்லை. பார்ப்பனப் பாசிசம் என்பது அவருடைய சொந்தக் கொள்கை. தன்னுடைய சாதி மற்றும் வர்க்கத்துக்கயூரிய இயல்புணர்வின் உந்துதல் அடிப்படையில் அவர் ஒரு பார்ப்பன பாசிஸ்ட். கோல்வால்கர் ஹடெக்கேவர் போன்ற ஞானசனியங்களின் நூல்களதைப் படித்ததோ அல்லது அத்வானி போன்ற அரசை நிஜார் சூயம்சவேக்குகளால் அறிவொளியிட்டப்பட்டதோ அவர் இந்தக் கொள்கையை வந்தடையவில்லை. தன்னதைத் தவிர்த்த வறேறொரு மதேயைதின் கொள்கையைப் பின்பற்றுவது ஒரு போனபார்டிஸ்பின் கவூரவத்துக்கு ஒவ்வாதது என்பதனால் கொள்கை விசயத்திலும் அவர் தனது சொந்தக் காலில் மட்டுமே நிற்க விரும்புகிறார்.

பாரதிய ஜனதா என்ற கட்சிக்கும் அதன் தலைவர்கள்க்கும் ஜயெலலிதா அளித்து வந்த மதிப்பென்பது, அது ஒரு அனதைத்திந்தியக் கட்சி என்ற அசவூகரியமான உண்மை தோற்றுவித்த நிர்ப்பந்தமயேொழிய, உளப்பிரவமானது அல்ல. பார்ப்பன எதிர்ப்பின் சுவடேஇல்லாத வடமாநிலங்களில் பா.ஜ.க. ஈட்டிய வறெற்றியகைக் காட்டிலும் பெரியார் இயக்கம் தழைத்த மண்ணில் "பாசாணத்தில் பூழூத்த பூழுவாக", தான் நாட்டியிருக்கும் வறெறிக் கொடியே போற்றத்தக்கது என்பது ஜயெலலிதாவின கருத்து.

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

இது புரியாமல் தங்களதைத் தசீயத் தலவைர்கள் என்று கருதி இறுமாப்புக் கொண்டிருந்த அத்வானி ஜஸ்வந்த் சிங் வகையறாக்களைச் சொடக்குப் போட்டுப் போயஸ் தோட்டத்துக்கு வரவழைத்ததும், ஏறத்தாழ நெடுஞ்சாண்கிடையாகக் காலில் விழச் செய்த பின்னரே, "அநாதைக்கு இஸ்திரிப் பெட்டி வழங்குவதைப் போல" தனது ஆதரவை அவர்களுக்கு வழங்கியதும் சமீப கால வரலாறு.

தமிழகத்தையே வீழ்த்திய தன்னுடைய தனித்திறமையை மதிப்பளித்துத் தனது கோரிக்கையை நிறைவேற்றத் தவறிய குற்றத்துக்காக ஓரே நொடியில் பா.ஜ.க. ஆட்சியைக் கவிழ்க்கவும் அவர் தயங்கவில்லை.

அவ்வாறு கவிழ்த்தபோது பார்ப்பனப் பாசிசத்தின் எதிர்காலம் குறித்த தனது கவலையை அவர் மறு ததேதி குறிப்பிடாமல் தள்ளி வைத்தார். ஒரு போனபார்ட்டிஸ்ட் என்ற முறையில் தனது சொந்த அரசியல் எதிர்காலம் பற்றி மட்டுமே அவர் கவலைப்பட்டார்.

"இது நம்மவா ஆட்சி" என்று முன்னர் சங்கராச்சாரி கிறிஸ்தைப் போன்ற பொருளிலான குறுகிய சாதிப் பாசமல்ல ஜயெலலிதாவின் பார்ப்பனப் பற்று. அது அரசியல் சித்தாந்த ரீதியிலானது. தன்னையே பிரதமராக்கி வழிபடும் இந்து இந்தியா குறித்த நம்பாசையையும் உள்ளடக்கியது. எனவே, "நம்மவள்" என்ற தோரணையில் ஜயொவிடம் உரிமை எடுத்து நெருங்கவும், அறிவுரை கூறவும், கடிந்துரைக்கவும் முயலும் பார்ப்பனர்கள் அதற்கான விலையைக் கொடுத்துக் கொண்டும் இந்து பத்திரிகை வாங்கிக் கட்டிக்கொண்ட வழக்குகளைப் போல.

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

""கடிகள, ரவடிகள அடங்கிய அ.தி.மு.க. என்கிற பரெும் கௌள்ளைக் கட்டத்தெ ஓரூ ரிங் மாஸ்டரபைப் பௌலத் தனந் தனியாக நினறு சமாளித்துக் கௌண்டிருக்கும் தனது திறமையை, திராவிட இயக்கத்தபைப் பார்ப்பன இயக்கமாக உரூமாற்றிய தனது அறிவாக் கபீர்மையை அங்கீ கரித்து, மதித்து, எட்டநினறு புகழ் வணேட்டுமயேன்றி, தனக்குப் புத்திமதி சௌல்ல மயலக்கட்டாது" என்பதே பார்ப்பன அறிவுத்துறையினர்க்கும் ஆளும் வர்க்கத்திற்கும் ஜயொ விடுக்கும் சயெ்தி.

இந்துத்துவக் கௌ்கையை அமல்படுத்துத்ததுபிக்கும் பார்ப்பனக் கும்பலால் ஆட்டுவிக் கப்படும் தன்முனைப்பற்ற கபைப் பாவையல்ல ஜயெலலிதா. தனது சௌந்தத் திட்டத்தின்படி இந்துத்துவத்தெ மலேரூந்து திணிக்கும் மயற்சியில் சங்கராச்சாரியும் இராம. கௌபாலனும் தான ஜயொவின் சதுரங்கக் காய்கள். தனது துணிவின் நிரப்பணமாக ஜயெலலிதா அதிரடியாகக் கௌண்டு வந்த மதமாற்றத் தடசைசட்டம், அத்வானி பௌன்றௌரெ வறும் வாய்ச்சவடால் பரே வழிகள் என்றூ ஆர்.எஸ்.எஸ்ஸுக்கே நிரப்பித்துக் காட்டும் ஓரூ மயற்சியும் கட்ட.

ஜயெலலிதாவின் ஆன்மீ க நம்பிக்கை எனப்படுவதும் ஆளும் வர்க்கத்துக்கயூரிய கௌடுக்கல் வாங்கல் மயறையிலானது. நன்மன தீ மகைக்குக் கல்லி கௌடுக்கும் தாரமீ க அதிகாரமாக அவர் கடவுளகைக் கரூதுவதில்லை. சாதி, சாராயம், உரூட்டாக் கட்டை, பணப்பெட்டி பௌன்ற லவூகீ க உபகரணங்களின் பட்டியலில் "கடவுள்" என்ற ஆன்மீ க உபகரணமும் ஜயெலலிதாவின் வறெறிக் கு வலேசெ சயெ்கிறது. அவ்வளவே!

தரேதல் வறெறி, நீ திமன்றத் தீ ர்ப்பு பௌன்ற குறிப்பான இலக்குகளை அடவைதற்கு உதவும் திறமையற்ற கௌயில் களுக்கும் கடவுளர்களுக்கும் ஜயெலலிதாவின் சந்நிதியில் வலேசெயில்லை. அந்தக் கடவுளர்களை "வலேசெ வாங்கும்" தௌழில்நுட்பம் அறிந்த வல்லுநர்கள் என்ற மயறையிலதௌன் பணிக் கர்களும், பரூரூகிதர்களும் ஜயெலலிதாவின் மரியாதையைப் பறூகிறார்கள்.

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

எனவதே, ஒரு பணிக் கருக்கு இணையான மரியாதையை சங்கராச்சாரியின் மீது ஜயெலலிதா வபைப்பதற்கு எந்த முகாந்திரமும் இல்லை. மலேசும் ஜயெலலிதாவின் அரசியல் உயர்வுக்கு சங்கராச்சாரி எந்த விதத்திலும் காரணமாக இல்லை. மாறாக, 199196 காலகட்டத்தில் சங்கராச்சாரியின் "ஆன்மீக உலகம்" தான் ஜயெலலிதாவின் தயவில் விரிவடைந்தது. பா.ஜ.க அரசிடம் காரியம் முடிக் கவும், வழக்குகளை முடிக் கவும், கற்புப்புப் பணத்தகை கமைற்றவும் உதவிய இடத்தை தரகன் என்ற தகுதிக்கு மலே வறேந்தச் சொந்தத் தகுதியும் ஜயெநே திரனுக்கு இல்லை. சும்பிரமணிய சாமி என்ற வள்ளை வட்டி கட்டிய பார்ப்பான் ஜயெலலிதாவாக்குச் செய்து தந்த அதே பணிகளைத் தான் காவி உடை தரித்த இந்தச் சும்பிரமணியும் செய்திருக்கிறான் எனும் போது, சங்கராச்சாரியிடம் கட்டுதல் மதிப்போ பணிவோ கொள்ளத்தக்க அவசியம் எதுவும் ஜயெலலிதாவாக்கு இருந்திருக்க முடியாது. காமரொவாக்கு முன்னால் ஜயெநே திரனிடம் லசோகப் பணிந்து நிற்க நேர்ந்த அந்தக் கசப்பான தருணங்களைத் தவிர.

ஒரு பார்ப்பனப் பாசிஸ்டு என்ற முறையில் ஜயெலலிதாவைப் புரிந்து கொள்வதற்கான கோட்டுச் சித்திரம் இது.

ஒரு மட்டுக்குடிப் பார்ப்பனப் பணை என்ற முறையில் ஜயெலலிதாவிடம் குடிகொண்டிருக்கும் வர்க்கத் திமிரும் சாதிய இறுமாப்பும் அசாதார்த்தமானவை. ஆங்கிலக் கான்வென்பிலிருந்து ஆணாதிக்கம் கோலோச்சும் கோடம்பாக் கம் திரையுலகிற்குள் திடீர் ரெனத் திணிக் கப்பட்டது, அங்கே ஒரு அரகைக் கிழவனுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டம், எம்.ஜி.ஆரின் பாசிசக் குரூபங்களின் அனுபவித்து, பின்னர் அவற்றையே தானும் உட்கிரகித்துக் கொண்டது எம்.ஜி.ஆரின் அரசியல் வாரிசாக ஜயெலலிதா தன்னையே நிலைநிறுத்திக் கொண்ட கதையை நடுபியது.

ஐயெலலிதாவின் கருத்துப்படி அவர் யாருடைய உதவியுமின்றி அரசியலில் தன்னதைத்தானே நிலைநிறுத்திக் கொண்டவர். தன்னிடம் அண்டியிருந்து நத்திப் பிழைத்தவர்கள் தன்னை ஏளனம் செய்தாலோ விமரிசித்தாலோ அவர்களை விசேடமாகக் கூறிவதைத் துப் பழிவாங்க மறக்காதவர். சூ.சாமியும், வ.கோ.வும், திருநாவுகரசும் பிரபலமான உதாரணங்கள்.

ஒரு நடிகை என்ற முறையில் பெரிய மனிதர்களின் அந்தரங்க வக்கிரங்களை அறிந்தவர். அதனேரேத்தில் இந்தப் பலவீனர்களுக்குத் "தீனி" போடுவதன் மூலம் தன் நோக்கங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும் தயங்காதவர்.

ஒரு பாப்பாத்தி என்ற முறையில் "உயர்ந்த" ரசனையும், ஆங்கிலப் புலமையும் தனக்கு உண்டென்று "இந்து" பத்திரிக்கை வாசகர் வர்க்கத்துக்கு அவர் நிரூபிக்க விரும்புகின்ற அதே வேளையில், கருணாநிதியின் மீது எஸ்.எஸ்.சந்திரன் போன்றோர் தொடருக்கும் மட்டரகமான தாக்குதல்களையும், தன்மீது சொரியப்படும் அருவெறுக்கத்தக்க புகழ்ரகையையும் கச்சமின்றி ரசித்து வாய்விட்டுச் சிரித்து மகிழ்பவர்.

"மேட்டுக்குடிலும்பன்" என்ற இரு சொற்களில் மறேசனின் குணாதிசயங்கள் கொண்ட ஒரு நபரை அடக்கி விடலாம். ஆனால் ஐயெலலிதாவைப் பொறுத்தவரை இதுவும் ஒரு பரிமாணம்.

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

சமீபத்திய தரேதல் தோல்வியைத் தொடர்ந்து அரசு ஊழியர் பணிநீக்கம், மதமாற்றத்தடை, இலவச மின்சாரம் என எல்லா முடிவுகளையும் அவர் ஒரு சரேத் திரும்பப் பற்றுவதுடன் தம் கண்களாகக் கசக்கி விட்டுக் கொண்டார்கள் ஆளும் வர்க்க அறிவுஜீவிகள். "நெளிவு சுளிவதைப் பழகி விட்டார்; பிடிவாதத்தைத் தளர்த்திவிட்டார்; சாதனகைகளைக் குவிக்கக் கற்று விட்டார்; இனி தவேததைத் தான்..." என்று பார்ப்பன அறிவுத்துறையினர் துள்ளிக் குதித்து மலேமும் பிய அந்தக் கணமே, திருக்கை வால் அடியாக அவர்கள் முகத்தில் இறங்கியது சங்கராச் சாரியார் கதை!

சாதாரண எம்.எல்.ஏ.க்களையும் போலீசு அதிகாரிகளையும் கொல்கைக் குற்றச்சாட்டிலிருந்து பாதுகாக்கும் ஜெயலலிதா, பார்ப்பன மடாதிபதியைக் கைவிட்டது ஏன்? திரைமற்றவை பரேங்களில் தோன்றிய பல முரண்பாடுகள் காரணங்களாகப் பட்டியலிடப்படுகின்றன. ஆனால் அவற்றையெல்லாம் சில மிரட்டல்கள் மட்டும் "ஜெ" முடிவாகக் கொண்டு வந்திருக்க முடியும்.

பொய்க் குற்றவாளியை ஆஜர் செய்யத் துண்பி, மசால் வடை வதைத்து சங்கராச் சாரியைப் பொறியில் சிக்கவைத்த இந்த மர்மக் கதையில் "ஜெ"வின் தனிப்பட்ட பாத் திரம் முதன்மையானது. ஐதராபாத் குக்கு விரட்டிச் சென்று கதைச் செய்த முறை, முதல் குற்றவாளியைச் சரேத்த விதம், அனைத்துக்கும் மலோக உயர்நீதிமன்றத்தில் அரசு வழக்குரைஞர் பயன்படுத்திய கவிதை வரிகள்! அதில் ஜெயலலிதாவின் முதத் திரை பளிச்செனத் தெரிந்தது.

"சலுகை பற்றத் தகுதியில்லாத கிரிமினல்", "கபலிப் பட்டைத் தலைவன்" என்ற அந்தச் சொற்கள் ஜெயலலிதாவுக்கு மட்டுமே சொந்தமானவை. "இப்படிப் பச்சு" என்ற உத்தரவில் லாமல் ஒரு அரசு வழக்குரைஞர் பச்சு முடியாதவை.

இத்தகைய கடுமையான சொற்களால் சங்கராச்சாரியை அர்ச்சிப்பதற்கும், காமக் களியாட்டங்கள் குறித்த செய்திகளைத் தணிக்கை செய்யாமல் அவிழ்த்துவிட்டு சங்கரமடத்தின் புனிதத்தைக் கந்தலாகக் குவதற்கும் ஜயெலலிதாவதைத் துண்டியது எது?

சங்கரராமன் மனவையின் கண்ணீர் ரா? பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு ஆளான அனுராதா ரமணனின் கண்ணீர் ரா? மறக்கப்பட்ட பல கொல்கைகள் குறித்த செய்திகளா? சங்கரராமனின் கடிதங்கள் விவரிக்கும் காமக்களியாட்டங்களா? அல்லது ""தேர்தல் தோல்விக்குக் காரணம் ஜயெலலிதாவின் அகங்காரம்தான்" என்று பட்டி கொடுத்த சங்கராச்சாரியின் "வரம்பு மீறிய" திமிரா?

நிதி கொடுக்கல் வாங்கல் பிரச்சினைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு இவையனைத்தும் காரணங்களாக அமராதிருக்கலாம். பெரிய மனிதப் பொறுக்கித்தனங்களான அனுபவித்து உணர்ந்ததால் தோன்றிய கடுமையான வறும்பாக இருக்கலாம். ஒரு பார்ப்பன விதவையின் கண்ணீர் தோற்றுவித்த விசேடமான பரிதாபவண்ணர்ச்சியாகவா இருக்கலாம். அல்லது பணிகளைக் கொச்சையாக வருணிக்கவும் ஜயேந்திரனின் நாகுக்கு ஜயெலலிதா வரையீட்டு அது அவரது காதுக்கு எட்டியுமிருக்கலாம். லாம்... லாம்... என்ற இந்தப் பட்டியல் நாம் அறியாத எல்லைகளுக்கெல்லாம் விரிந்து செல்லலாம்.

ஒன்று நிச்சயம். தனக்கே அதிகாரத் தரக் வலையை பார்த்து கமிசன் வாங்கியிருக்கும் ஜெகத்குருவனை வள்ளலார் என்று நம்பி ஜயெலலிதா மோசம் போயிருக்க வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில் பார்ப்பனியம் அங்கீகரிக்கும் துறவிகளான பொது ஓழுகத்தில் மறைப்பி திரைமறைவாக வலையை அனதையும் அடக்கம்.

ஆனால் திரைமறைவை லீ லைகள்? அவற்றின் விரிவும் வீச்சும் ஜெயலலிதாவை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியிருக்கக் கூடும். எந்தவிதமான அறிவும் திறமையுமில்லாத ஒரு தற்குறி, சுற்றுலா கடை போல மொழிக்குப் பத்து வார்த்தை தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு பாவ்லா காட்டும் ஜாலக் காரன், அமர்ந்திருக்கும் நாற்காலியின் உயரத்தையே தனது மனையின் நிரப்பணமாகக் கருதிக் கொள்ளும் ஒரு அற்பன், குற்றைத் தபட்சம் தனிநபர் ஒழுகத்தகைக் கூடப் பணைமுடியாத ஒரு தறுதலை தன்னிடம் வாலாட்டுவதா, என்று அவர் ஆத்திரமடைந்திருக்கலாம்.

ஆனால், "கிரிமினல்" "கலிப்பத்தைத் தலைவன்" என்ற இனிய வசவுகள் மிகுந்த பொருட்செறிவுள்ளவை. அ.தி.மு.க. என்னும் மாஃபியா கும்பலில் அம்மா போட்ட பிச்சையான அமைச்சர் பதவியில் இருந்து கொண்டு, அம்மாவைக் கேதிரியாமல் "திருட்டுத்தனமாக" கொள்ளையடிக்கும் துரோகிக் கும்பல், அம்மாவைக் கேதிரியாமல் சொந்த சாம்ராச்சியமொன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளும் கருங்காலிகளாகும் மட்டுமே உரியவை அந்தச் சொற்கள். எத்தகைய குற்றம் வளர்ப்பு மகன்கை "கிரிமினல்" ஆக்கி கஞ்சாகேஸில் உள்ளே தள்ளியிருக்கும்மோ, அத்தகைய குற்றம், ஜெயநே திரைமறைவு குற்றம்.

தன்னால் ஆளக்கப்பட்ட சங்கராச்சாரி, தன்னிடம் பல்லிளித்துப் பல சலுகைகளைப் பெற்ற பரதேசி, தனக்கேதிரியாமல் ஒரு நிழல் சாம்ராச்சியத்தை உருவாக்கியிருப்பதும், அதன் கிரிமினல் வலைகளுக்குத் தனக்கேதிரியாமல் தனது சலவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருப்பதும் ஜெயலலிதாவின் சந்நிதியில் மன்னிக்க முடியாத குற்றங்கள்.

இது அறம் வழுவிய குற்றத்தால் மட்டுமே அம்மாவைக் குற்றப்பட்ட சீற்றமல்ல. எம்.ஜி.ஆர் என்ற வக்கிரம் பிடித்த பண்பித்தனை தமிழகத்தின் தாய்க்குலமே தயைவமாகப் போற்றிய போதிலும், அந்த நடிகனின் உண்மை முகம் இந்த நடிகைக்குத் தெரிந்தேயிருந்தது. இங்கோ, தன் சாதியில் பிறந்ததற்கு மலே வறேறெந்தத் தகுதியுமில்லாத

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

ஓர் சிறு கும்பல், துறவி என்ற ஓரயோரோ தகுதியைக் காட்டித் தன்னிடமே நடித்து அதிகாரமும் பவிசும் பெற்று இப்போது தன்னையே ஏமாற்றி ஒரு தனி சாம்ராச்சியம் நடத்தவும் துணிந்திருக்கிறது.

ஆகவே, கொலையைக் குற்றங்களும், பாலியல் குற்றங்களும் தோற்றுவித்திருக்கக் கட்டிய ஆத்திரத்தையே பன்மடங்கு வீ ரியப்படுத்திய குற்றம் ஜயெல்லிதாவையே முட்டாளாக்கிய குற்றம். முன்னது தனிநபர் ஒழுக்கம் தொடர்பானது. பின்னதோ ஜெவின் அதிகாரம் மற்றும் நம்பகத்தன்மை தொடர்பானது.

கொஞ்சம் எளிமையாக்கி மக்கள் வழக்கில் சொல்வதென்றால், "திரும்பிப் பதிக்கே லட்டா?" என்பதுதான் கேள்வி.

இந்தக் கோபத்திற்குக் கணக்குத் தீர்த்துக் கொள்ள தற்போது நாம் காண்கின்ற வழிமுறைகளையெல்லாம் ஜயெல்லிதா கையாண்டிருக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. ஊர் உலகத்துக்கு வளிச்சமாகாமல் ஊமையடியாகக் கட்ட சங்கரமடத்தையே அடித்திருக்கலாம்.

கொலையைக் குற்றத்துக்காக சங்கராச்சாரியைக் கைது செய்தேயாக வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திப்பதற்கான புறச்சமூலம் எதுவும் தமிழகத்தில் இல்லை. தி.மு.க.வின் போராட்டம் நடந்திருந்தாலும் அது அடையாளப் போராட்டமாகவே முடிந்திருக்கும். அதற்குப் பின்னரும் ஜயெல்லிதா கைது செய்திருக்க வில்லையெனினும், ஒரு பார்ப்பன எதிர்ப்பு எழுச்சியை தமிழகத்தில் உருவாக்கவல்ல சக்திகள் இங்கு இல்லை.

புறச் சமீபிலின் இந்த எதார்த்தமான நிலமைதான் விசித்திரமான முறையில் "சங்கராச்சாரி கதை" எனும் "துணிச்சலான" நடவடிக்கைக்கும் காரணமாகியிருக்கிறது.

சங்கராச்சாரியைக் கதை சயெல்வதனம் மஹிமம் பார்ப்பன மதமும், பார்ப்பன ஒழுக்கமும் கலேகிக்குள்ளாகப் பட்டமென்பது ஜயெல்லிதா அறியாததல்ல; ஆனால், ஒரு திண்ணை அரட்டை என்ற வரம்பைத் தாண்டி அதுவொரு பார்ப்பன எதிர்ப்பு எழுச்சியாகவோ, இயக்கமாகவோ வளர்ந்து கமைதி விடாது என்ற உண்மைதான் ஜயெல்லிதாவின் துணிச்சல் அல்லது கோபம் என்று சொல்லப்படும் தனிப்பட்ட பண்புகளுக்குச் சயெல்வதிவம் கொடுத்துள்ளது.

தனிநபர்களின் குணாதிசயங்கள் வீரியமிக்வையாக இருக்கலாம். அவற்றுக்குப் பல விசேடத்தன்மைகளும் இருக்கலாம். இருப்பினும் ஒரு அளவிற்குமேல் அவற்றை நுணுகி ஆராய்வது பயனற்றது. எத்தகைய குணாதிசயங்களும் சயெல்வதிவம் பெறுவதற்கான வரம்பை, குறிப்பிட்ட அரசியல் சமீகச்சமீபில்தான் தீர்மானிக்கிறது. எனவே நாம் பிரதானமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டிய களம் இதுதான்.

இந்தக் கதை குறித்து தி.மு.க. முதல் தலித் அமைப்புகள் ஈறாக அனைவரும் உள்ள மவுனம் சாதித்துவமும் இந்தச் சமீபிலில், பார்ப்பன மடங்கள் ஆதீனங்களாக்கும், பார்ப்பனப் பாசித்திற்கும் எதிரானதோர் இயக்கத்தினை உந்தித் தள்ளவல்ல "ஜயெந் திரன் கதை" எனும் இந்த நம்புகோல், கடைபாரற்றுத் திருவில் கிடக்கிறது. இந்தக் கதை நடவடிக்கையின் அரசியல் ஆதாயம் தங்கத்தட்டில் வதைத்து ஜயெல்லிதாவிடமே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

ஒரு புன்னகையுடன் அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் உங்கள் அன்புச் சகோதரி, தன்னுடைய துணிவுக்கும் நடுநிலைக்கும் சான்றாக அதை உங்களிடமே காட்டுகிறார். தோல்வியின் காரணமாக அவர் திரும்பப் பெற்ற பார்ப்பனப் பாசிச்சுட்டங்களை நாளடைவிலேயே வடிவில் அவர் கொண்டு வர முன்யும் போதும், அரசியல் எதிரிகளைப் பழிவாங்கும் போதும் "சங்கராச்சாரி சத்தியமாக" அவை நடுநிலையானவையாகவே நம்பப்படும். துணிச்சலானவையாகவும் சித்தரிக்கப்படும்.

ஒரு போனபார்ட்டுக்கேயுரிய முறையில் அவர் நாளையே பல்பிபிக்கக் கட்டும். சங்கராச்சாரியைப் பணயம் வைத்துத் தனது அரசியல் ஆதாயங்களுக்காக ஆளும் வர்க்கத்தினரிடமே பேரேம் பசேக் கட்டும். பார்ப்பனப் பாசிஸ்டுக்குரிய மனச்சாட்சி மலேமும்பும் பட்சத்தில் வழக்கைப் பலவீனப்படுத்துத் தனது சங்கராச்சாரியை விடுவிக்கவும் கட்டும்.

நடப்பது எதுவாக இருந்தாலும் அதன் அரசியல் பயனை எந்த ஓட்டச்சீட்டும் எதிர்க்கட்சியும் அறவடை செய்ய முடியாது. வறும் பார்வையாளர்களாக இருந்து வடிகளை பார்க்க மட்டுமே முடியும். இவர்கள் தாமதம் தவறாமல் எழுதிக் கொண்ட விதி இது.

நடப்பது எதுவாக இருந்தாலும் பார்ப்பனப் பாசிஸ்டுகளும், அதிகாரவர்க்கமும், பார்ப்பன ஊடகங்களும் ஜெயலலிதாவைக் கைவிடப் போவதில்லை. அவர்களுடைய நெறி அது.

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

பாட்டாளி வர்க்கத்திடமிருந்து தன்னகைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக இந்தக் கழிசடையிடம் சரணடைந்து அல்லலப்பட்ட பிரெஞ்சு மூதலாளித்துவத்தையும், தன்னகைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள கழிசடையைத் தவிர வேறு யாரையும் திரிவாச் செய்வியலாத அதன் நிலையையும் ஒருங்கே எள்ளி நகையாடும் ஒரு அற்புத இலக்கியத்தையே எழுதினார் மார்க்ஸ். (நூல்: லயிப் போனபார்ட்டின் பதினெட்டாவது பகுதி)

""இப்பொழுது போனபார்ட்டைத் தீர்ந்தெடுப்பதைத் தவிர மூதலாளித்துவ வர்க்கத்துக்கு வேறு வழி கிடையாது என்பது வெளிப்படை. கான்ஸ்டான்சில் நடப்பெற்ற திருச்சபையினர் கூட்டத்தில் பரிசுத்தவாதிகள் போப்புகளின் ஒழுகக்கக் கிடான வாழ்க்கையைக் குறை கிறிய பிறகு ஒழுகக் கீர்த்திருத்தத்தின் அவசியத்தைப் பற்றிப் புலம்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். கர்தினல் பியரேட் ஆய் அவர்களையப் பார்த்து இடையோசை போலச் சொன்னார். ""பிசாசே நரேலில் வந்தால் தான் இனிமலே கத்தோலிக் கத் திருச்சபையைக் காப்பாற்ற முடியும்; நீங்கள் தவேதகைகளைப் பற்றிப் பசே எனன் பயன்?" என்றார். திடீர்ப்புரட்சிக்குப் (1848) பிறகு இதையப் போலவே பிரெஞ்சு மூதலாளிகளும் கைக்குரலிட்டார்கள்:

இனிமலே பிசம்பர் 10ந் ததேச சங்கத்தின் தலவைரால் லயிப் போனபார்ட்டால் மட்டுமே மூதலாளித்துவச் சமூகத்தைக் காப்பாற்ற முடியும்! திருட்டு மட்டுமே இனிச் சொத்தகைக் காப்பாற்ற முடியும்; பொய்ச் சத்தியம் மட்டுமே மதத்தைக் காப்பாற்றும்; விபச்சாரமே குடும்பத்தைக் காப்பாற்றும்; குழப்பமே ஒழுங்கைக் காக்கும்!"

Written by

Sunday, 23 January 2005 20:28 - Last Updated Thursday, 06 August 2009 07:08

பெரியார் பாடப்பட்ட தமிழ் மண்ணில் பார்ப்பனியத்தை மீட்டடுத்துத் தமது இழந்த கவுரவத்தை மீண்டும் நிலைநாட்டிக் கொள்வதற்கு புரட்சித் தலைவியிடம் சரணடைந்தது பார்ப்பனக் கும்பல். புரட்சித் தலைவியோ, "சமீகத்தின்மீது ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்கான பாரம்பரிய உரிமையைப் பட்டா போட்டு வைத்திருந்த பார்ப்பன மடத்திடமிருந்து அந்த உரிமையையும் வட்டியையும் ஓரே நேரத்தில் உருவி விட்டார்.

ஒழுக்கத்தின் உறவிடமாக 2000 ஆண்டுகளாக நடித்துக் கொண்டிருந்த பார்ப்பனக் கும்பலின் மீதே "ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டியதன் மூலம் நல்லொழுக்கத்தின் புதிய ஜெகத்குருவாக அவதரித்துள்ளார் ஜயெலலிதா.

சங்கரமடத்தின்மீது ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டியிருக்கிறது "பிசாசு". அந்த மட்டில் நாம் மனம் விட்டுச் சிரிக்கலாம்.

மருதயைன்